

Mirador

Àngel Quintana

Miratge espanyol dels Beatles

Entre les nombroses joies del patetisme dipositades a l'arxiu del *No-Do* hi ha un reportatge de dos minuts i mig sobre la visita dels Beatles a Madrid. El locutor diu que van actuar sense pena ni glòria. Explica que en el concert hi havia públic de totes les edats, fins i tot famílies senceres, i que el principal interès de la premsa eren els *capil-lars* dels membres de la banda. Quan surten els músics a l'escenari el locutor ho narra dient que "*cuando salieron los melenudos al escenario*" l'espectacle estava a les grades i no a l'escena. En cap moment s'explica que els Beatles també van passar per Barcelona i les imatges intenten desacreditar l'espectacle. El breu reportatge ja té 50 anys i posa en relleu l'anacronisme del *No-Do*, un noticiari d'actualitat per al qual el temps de la història s'eternitzava entre festes rituals i inauguracions del règim franquista.

Els dos concerts dels Beatles a l'Estat espanyol van ser venuts sota aquest lema: "*Francisco Bermúdez, espectáculos internacionales, presenta la atracción más famosa del mundo.*" Tot va començar quan un empresari madrileny, que era el representant de Raphael, va posar-se en contacte amb Brian Epstein, el mànager de la banda de Liverpool. Van tancar un acord per a dos concerts, a Barcelona i a Madrid, per 900.000 pessetes. Epstein va ser dur en la negociació perquè argumentava que a tot Espanya només s'havien venut uns mil cinc-cents tocadiscos i que la música del grup era poc coneguda.

Els concerts van formar part d'una gira europea que va començar el mes de juny a Varsòvia. El cost final de l'operació va ser de prop de tres milions de pessetes. Les entrades van ser cares –entre 75 i 400 pessetes–. Les autoritats de l'època van controlar les vendes perquè no es produïssin aldarulls. Així, a Madrid, no es va omplir la plaça de braus perquè les autoritats van limitar l'aforament, que no podia superar les 5.000 persones, mentre que en el concert de Barcelona hi va haver més llibertat i es va poder arribar fins als 18.000 assistents.

L'estructura de l'espectacle era més propera a un xou de varietats que a un concert de rock, tal com els pensem en l'actualitat. Va ser presentat per Torrebruno i en la primera part van actuar els grups Beat Chics, Freddie Davis, Shakers, Sírex, Michel, The Modern 4, Trinidad Steel Band i l'orquestra Florida. L'actuació dels Beatles va ser al final i va tenir una durada de 40 minuts. La banda va tocar 12 cançons, sense cap bis. La primera va ser *Twist and shout* i la darrera, *Long tall Sally*. A part del reportatge del *No-Do* no es conserven imatges filmades, ni enregistraments sonors de la gira. El règim va ordenar esborrar-les per evitar tota influència ideològica.

La commemoració dels 50 anys del concert ha aixecat aquests dies tot tipus de nostàlgies mediàtiques. Hi ha qui pensa que va ser un petit oasi de llibertat dins la foscor del franquisme. Altres opinen que va ser un moment clau de la prehistòria dels concerts de masses a l'Estat espanyol i, fins i tot, hi ha qui ha escrit que després d'aquell concert les coses van començar a canviar.

Particularment, prefereixo recordar una imatge de la pel·lícula *Topical spanish* (1970), del fotògraf Ramon Masats. Al final, un pastor explica al seu fill que hi va haver un temps en què la gent somiava una revolta musical anomenada pop. Aquell temps, però, va durar poc i tothom va tornar a pasturar els seus xais. Amb ironia, Masats recordava que la modernitat va ser un miratge. Els Beatles van ser un dels molts miratges d'un temps fosc. El seu concert va ser tan breu que sembla com si haguessin passat de llarg, com els nord-americans de *Bienvenido, Mr. Marshall*.

L'actuació dels Beatles va durar 40 minuts i la banda va tocar 12 cançons, sense cap bis

Amb 'La noia del tren', Paula Hawkins supera els rècords d' 'El codi Da Vinci' i '50 ombres d'en Grey'

Tren cap a l'èxit

Marta Ferrà
BARCELONA

Quan agafem el metro o el tren, quants cops imaginem la vida de la gent que està al nostre voltant? Això és el que fa la Rachel cada matí quan va amb el tramvia, inventar la rutina d'un matrimoni que veu per la finestra. Són la parella perfecta, amb la vida perfecta, justament la que ella no té. Ronda la trentena, comparteix pis, no té feina, tampoc té parella i té un petit problema amb l'alcohol. Així passa les hores fins que un dia, de sobte, té l'oportunitat d'entrar dins les vides que tan sols havia imaginat.

La Rachel és *La noia del tren*, la novel·la amb què Paula Hawkins ha sortit de l'anonimat. Nascuda i criada a Zimbabue, Hawkins viu a Londres des del 1989, i abans de decidir-se per la ficció va treballar quinze anys de periodista.

Tot i que havia escrit quatre novel·les abans, no se sentia "gaire còmode amb el gènere que feia", admet. Amant de l'estil de Patricia Highsmith i de Ruth Rendell, sempre havia volgut escriure un *thriller*: "Si ho faig, ho he de fer bé, vull que sigui un èxit". I així ha estat. *La noia del tren* ha venut més de 5 milions d'exemplars en sis mesos, ni *El codi Da Vinci* –*best-seller* per excel·lència–, ni *Harry Potter*, ni

Paula Hawkins ha venut més de cinc milions d'exemplars de 'La noia del tren' ■ ANDREU PUIG

50 ombres d'en Grey van assolir aquestes xifres en tan poc temps.

Reiteradament comparada a *Perduda*, de Gillian Flynn, *La noia del tren* "és molt diferent", afirma l'autora, i opina que és més

L'alcoholisme, la maternitat i les relacions de parella són els eixos d'aquesta novel·la

semblant a *La ventana indiscreta*, de Hitchcock, ja que "hi ha molts temes del film que apareixen al llibre; sobretot la sensació de dubte d'un mateix, de paranoia". Perquè el fet que la protagonista tingui problemes amb l'addicció –"pensem que l'alcohòlic és un home gran que beu whisky al matí, però no és així"– fa que el seu testimoni no sigui del tot fiable, però això, lluny de frustrar el lector, l'enganxa perquè "ha d'esbrinar què és real i què no ho és".

El llibre està narrat a través de tres personatges femenins que donen veu a tres dones molt diferents, però amb problemes co-

muns, com ara la maternitat, perquè a l'edat que tenen "es pot tenir molta pressió, és el moment de pensar en la seva identitat com a mares i això no passa amb els homes", sentència Hawkins.

Agatha Christie no sabia qui seria l'assassí fins que no escrivia el penúltim capítol i, tot i que és un referent per a Paula Hawkins, no comparteix el mateix mètode. "Jo no seria capaç d'escriure un llibre sense saber com acabarà", confessa rient. Tot i que no esperava l'èxit rotund del seu primer *thriller*, ja està preparant la seva pròxima novel·la. S'ha posat el llistó ben alt. ■

Portes obertes a la Tàpies

Agències
BARCELONA

La Fundació Tàpies, amb motiu del 25è aniversari, va celebrar ahir el seu primer diumenge de portes obertes, que es repetirà cada primer diumenge de mes fins al 10 de gener. En aquest període, totes les

persones que compleixin els 25 anys tindran accés gratuït al museu. Actualment, a la fundació s'exhibeix una selecció d'obres del pintor català cedides en dipòsit pels seus hereus, així com 31 quadres d'artistes avantguardistes de la seva col·lecció privada. ■

GRUP DIR CREIXEMENT, S.L.

Es convoca Junta General de socis, que se celebrarà al carrer d'Indústria 90/92, Entl. de Barcelona, el dia 23 de juliol de 2015, a les 12.00 hores, d'acord amb el següent ordre del dia:

1).- Ampliació del capital de la companyia en la quantitat de VINT-I-SET MIL SET-CENTS VINT EUROS, mitjançant la creació de 4.620 noves participacions socials, de valor nominal 6,00 Euros cadascuna d'elles, amb una prima d'emissió de dotze euros per participació i això mitjançant aportació dinerària, en efectiu metàl·lic, amb la consegüent modificació de l'article 6è dels Estatuts Socials.

2).- Autorització a l'òrgan d'administració per a la concessió de préstecs a societats del Grup.

3).- Delegació de facultats.

Es fa constar el dret dels socis a examinar, en el domicili social, el text íntegre de la modificació estatutària prevista, igual que el de demanar l'entrega o lliurament gratuït d'aquest document.

BARCELONA, 25 de juny de 2015. Per l'Administrador únic, "DIAGONAL 3.000, S.L.", Ramón Canela Piqué.